

Sigma fp teszt

írta: Práger Péter (Petyusz)

Már régóta kacérkodtam a gondolattal, hogy le kellene tesztelni a SIGMA legújabb, és egyben első fullframe milc fényképezőgépét, az **fp**-t. Maga a gyártó korábban is készített fényképezőgépeket SLR és a kompakt piacon is több – kevesebb sikerrel, de a fullframe iparágat ez idáig még üresen hagyták, de érthető módon nem akartak kimaradni ebből a versenyből sem, így 2019 nyarán megjelentek a fenti modellel egyből a tükörr nélküliek között.

A filozófiájuk az volt – és bizonyára most is az – hogy termékükkel elsősorban a videósokat kívánják kiszolgálni. Ez megmutatkozik a vázba pakolt szolgáltatásokban is, illetve a fókuszpontok számában is. OK, a 49 fókuszpontocska elsőre elég karcsúnak tűnhet, de mint említettem nem feltétlenül a fotósok a fő célcsoportjuk az fp-nek. Ennek ellenére én – mint fotós :J – mégis le akartam tesztelni (*kis makacs-sicc*), és azt kell írjam elég korrekt kis gépecske.

Kinézetre teljesen minimal, semmi csicsa, letisztult és szögletes design, pár gombbal. Ezek szám szerint alul 5, oldalt és fent egyaránt 4+1 tárcsa (fent: egy ki-bekapcs, és CINE-STILL váltógomb, REC, és expogomb), ennyi. A hátfalon található, a váz méreteihez viszonyítva nagy méretű lcd kijelző, ami szinte befedi az egész felületet. Pixeleket tekintve mindössze 2.1 megapixelen jelzi vissza számunkra az élőképet, illetve a digitális fotót/videót. Ez hasonló milc vázakhoz képest nem túl nagy, de érdemes szemügyre venni az fp méreteit is. A súlya is nagyon barátságos, hiszen a 422 g (aksival) pont megfelelő utcai fényképezéseknek. Nem túl nehéz, és még akkor sem volt az, amikor ráhelyeztem a 45 milis f2.8 fényerős Sigma objektívet, mert még így is fél kiló alatt voltam. Ha ezt összehasonlítom a DSRL vázammal, ami 995 g (aksi nélkül) , – ok tükör meg akna, meg robusztusabb felépítés, de akkor is... – szóval jók a számok.

spoiler

A Sigma fp egy minimal design alatt futó, elsősorban videósok számára kialakított milc gép, ami nem melleleg a streetfotósok, sőt még a feltörekvő fotósok számára is alkalmas lehet. Kicsi mérete – és minimális súlya miatt igen jó útitárs lehet, még egy nagylátószögű objektívvel is. Bár a fókuszpontok száma csekély, ellenben van egy QS gomb, ami nagy segítség, hogy elérd a legfontosabb featurek-et.

Bár az EVF és a markolat hiánya kicsit bosszantó lehet egyes esetekben, de szerethető masina, és igen jó minőségű képekkel jutalmaz meg, ha jól beállítottad az értékeket. :J

Azt viszont erősen ajánlom minden **Sigma fp** tulajdonosnak, hogy elsők között szerezzen be egy nagy méretű gripet (van kicsi is hozzá, ami kisebb tenyerűeknek, hölgyeknek lehet ideális), mert a design kialakítása miatt szinte nincs fogása, csúszik ki a kézből, ha nem tartasz alá. Ezt lehet orvosolni némileg vállpánttal, node az is akadályozza a szabad mozgást.

Ezekben a kis gépekben pont az a jó, hogy kicsi, könnyű, a szenzoruknak köszönhetően pedig már igen jó képet készítenek, szóval pont ideális egy street fotósoknak, turistának- ha a fotós részét nézzük. Nálam egyébként a nagyobb méretű grip volt, ami kellő fogást biztosított, biztonságban éreztem a gépet még a nagyobb méretű objektívvel- a 14-24 mm f 2.8 DGDN-el is, bár megjegyzem, hogy maga a tenyeret megtámasztó rész kialakítása fura, nem ér végig a vázon, egyszerűen le lett csapva az alja, ezért a gyűrűs és kisujjam a levegőben lógott. Továbbá a teszt alatt nem tudtam megbarátkozni azzal sem, hogy az aksifedélnél kialakított bevágás / luk annyira centizve lett, hogy az SD kártyát minden esetben művészet volt kioperálni onnan, ami mondjuk egy sporteseménynél, vagy esküvőnél, amikor betelik a kártya, hát okozhat néhány kellemetlen percet. Viszont jó hír, hogy rácsatlakoztatható külső ssd/hdd, szóval azért nem reménytelen az ügy, sőt akár még powerbank is, így nem kell izgulni, ha lemerül a Li-ion akkumulátor, ami a spec szerint 280 kép, vagy 70 perc videóanyag felvételét tudja biztosítani, ami azt mutatja, hogy kelleni fog(nak) a külső áramforrás(ok), mindezt usb-c csatival teheted meg, szóval ez is garantálja a gyors működést, vagy épp adatátvitelt.

Egy picit még visszatérnék a kialakításra, designra. Korábban említettem az lct-t, ahol nekem mindig is hiányérzetet kelt (más gyártóknál is), ha nincs kihajtható kijelző-oldalra IS. Ez már-már alap felszereltség kellene hogy legyen szerintem egy milc váznál, hiszen a korábban írt kis méret, könnyű súly, és számos felhasználóbarát feature mellett, ez is egy kényelmi „szolgáltatás/kiegészítő/funkció” nevezzük bárminek lehetne. Csomó helyzetben segítené a fotóst a komponálásban tárgyfotózástól kezdve, tájfotón át, szinte bármilyen témakörnél.

Ha a milceket veszem alapul szinte mindegyik gyártó EVF-et is tervez a vázba, sajnos az fp-nél ez nincs, és zavaró is, mert nem csak én szoktam meg azt, hogy valamilyen keresőbe belenézsek (legyen az elektronikus, vagy régebbi optikai), hanem az új generáció is igényli, mert a kukucskálás jó (*pff...*). Rendben tudomásul vettem, hogy ez a videós piacnak készült, de talán ott is lenne igény rá -nem tudni, talán a következő modellen már ott lesz egy szépen megdesignolt kereső.

Miután kellően kiveséztem a kulcsínt úgy gondolom rátérhetek a belbecsre, vagyis a Sigma fp kezelhetőségére. Ezt minden alkalommal a menüvel kezdem. Sokféle megoldást láttam már, a Sigma ebben is „egyedi”, hiszen teljesen más a menürendszere, mint mondjuk a SONY milcek. Kicsi átfedés azonban mégis lehet, mert itt is az figyelhető meg, hogy van 4-5 főbb csoport, és azon belül lépkedhetünk az alpontokban. Ez tiszta sor, ám az ici picit nehezítette az én dolgomat kezdetben, hogy a hátsó tárcsával kellett „lépkednem” (*lol lépkedést írni egy tárcsára – no comment :J*) a menüpontok között, holott érintős a képernyő, de megszokás kérdése, ennek is van egy sajátossága. Aztán, ahogy egyre jobban megismerkedtem a géppel ráéreztem erre is. (Amúgy ez azért szokatlan nekem, mert én még DSLR párti vagyok, ahol teljesen másként működik a menüválasztási procedúra.)

Ezután jött a meglepi – *teszteknél leírást nem kapunk, magunktól kell rájönni a dolgokra ez a nehezítés benne* – hiszen megismerkedtem a QS gombbal és igen jó barátságot kötöttünk a teszt alatt. Ez egy gyorsgomb, amivel elérem a legfontosabb gépen belüli szolgáltatásokat. Ilyen például a WB / ISO / fényérés / képméret, stb... szóval csupa olyan dolog, amit a fotózás közben (hacsak nem P módban vagy) állandóan módosítgatsz. Király gomb, és jó helyen is van hátul, pont újra áll, de nincs új a Nap alatt, hogy ezt most megírtam. 😊 (*bocs*)

Ha már ISO... egészen 25.600-ig feltolhatjuk, sőt kiterjesztve, akár 102.400-as értékig is, de szubjektív véleményem, hogy nincs az a fotózási körülmény, amihez ez az iszonyatos érték kellene, és ugye ne feledkezzünk meg a zajosodás növekedéséről sem, ahogy szép lassan tekerjük fel ezeket a számokat. Egy egészséges 5000-8000-es értékre beállítva a legtöbb esetben nekem elég szokott lenni. Bár ennél a gépnél ezt nem teszteltem, de gondolom hasonlóak lehetnek itt is a viszonyszámok.

A 24 megapixel tökéletesen megfelelő a lehető legtöbb fotótémánál, akár a webes, akár a print oldalát nézzük. Ezt 16:9 képaránnyal nézve a legnagyobb képméret 6,000×3,376 pixel, szóval semmi ok az aggodalomra. Ja sRGB és Adobe RGB-t színmódot is támogat, szóval tényleg mind a virtuális világban, mind az offline piacon megfelelő minőségű anyagot adhatunk ki a kezünkől.

Sigma fp teszt

Sigma fp + Sigma 45mm f2.8

A teszt alatt kétféle objektívet kaptam, amikről korábban már írtam. A **Sigma 45 mm f2.8 DN** egy kis méretű, pont a turistáknak és olyanoknak való obi, mint én. Pici, könnyű, nem feltűnő, nem parasztkíváló, és jó képminőséget produkáló darab. Bár fix gyújtótávolságú, de esetemben például részletek, pillanatok megörökítésére ideális. Nagyobb testvére, ha úgy tetszik a **Sigma 14-24 mm f2.8 DGDN**. Ez már nagyobb, ezáltal nehezebb is, viszont szűk utcákban, kreatív perspektívában talán ez a jobb választás. A 2.8-as rekesz rossz fényviszonyok között is jó minőségű képet biztosít, és ismerjük az ART lencsék minőségét... jók.

Zárásként szeretnék még kitérni a Sigma fp fókuszrendszerére. Bár fentebb már írtam, és a gyártó kommunikációjából is jól látszik, hogy a videósat vették célkeresztbe, és ezt a 49 fókuszpont is alátámasztja, hiszen valljuk be ez igen karcsúnak számít, ha fotózásról beszélünk, mégis azt kell mondjam, hogy így is hozta az elvárt szintet. Természetesen itt is a spot fénymérés adta a legjobb eredményt értelemszerűen, mátrixban kicsit erőlködött a proci, hogy megtalálja azokat a pontokat, amit én szeretnék, de azért 70%-ban sikerült.

Az előre beállított – és egyébként alul lévő color gombbal könnyen elérhető – színszűrési effektek közül úgy tapasztaltam, hogy a landscape adja a legjobb minőséget a képeimnek, de el lehet szórakozni a többi vintage stílussal is, jópofa.

Összefoglalva azt írhatom, hogy a Sigma fp meglepett, és a jó értelemben véve.

Bár a design-nal nem vagyok kibékülve, amennyire minimal, annyira nem felhasználóbarát, de egy külön vásárolható grippel ez orvosolható. A QS gysorgomb fantasztikus, jó segítség lesz neked is, ha emellett döntesz. Amennyiben csak fotózásra használod majd, mindenképp érdemes elgondolkoznod egy fix fényerős ART lencsében, és én inkább a fix gyújtótávolságot választanám utcai témáknál, utazásnál, és sok esetben még portrénál is, de ezt tessék szubjektív véleményként kezelni. :J

Sigma fp + Sigma 105 mm f 1.4

Sigma fp + Sigma 105 mm f 1.4

Majdnem elfelejtettem, hogy a tesztnél kaptam egy brutális (nem csak a fényerőben) méretű, súlyú **Sigma 105 mm f1.4 DG** objektívet is. Tökéletes portréobjektív, imádtam, és kellőképpen erősítette a járvány után petyhüdt karizmait is. :J

Ezt viszont már a saját DSRL gépemmel próbáltam ki, így a vázzal együtt összesen kb 2.6 kilogrammot emelgettem szorgosan a fotózás alatt. Még leírni is sok, nemhogy megtartani, node valamit – valamiért. Egyszerűen mesés, csodálatos, fantasztikus, apokaliptikusan fényvisszaverős... szóval brutális bokeh mágus ez az objektív. Nem csoda, hiszen a 17 lencse, 12 csoportra osztva kellően összerántja a fénysugarakat, minimális esélyt adva a nem kívánatos becsillanásokra, és maximális teret engedve a tökéletes kép elkészítésének.

Erre az objektívre semmiképpen sem lehet azt mondani, hogy nem feltűnő, mert már a hatalmas frontlencse miatt is megérdemel egy kézfogást (a tervező mindenképp), és a diszkrétén oldalt megbújó AF/MF kapcsoló sem rontja el a látványt, a fókuszgyűrű is szépen, gyengéden forog a saját tengelye körül, ha épp magunk akarjuk a fókuszot állítgatni.

A 85 milis társa mellett ez a másik olyan objektív, amit a portréfotósok imádnak- megértem.

A termékeket a [HAMA Kft.](#) biztosította számunkra. Köszönjük szépen.

Pozitív:

- kicsi méret, könnyű súly
- tökéletes képminőség
- QS gyorsgomb a legfontosabb feature-k eléréséhez
- magas ISO érzékenység

Negatív:

- markolat szükséges a biztonságos használathoz
- nincs EVF
- kevés fókuszpont

A tartalomgyártás csodálatos dolog...
... és sajnos költséges is.

Támogatásoddal tovább
tudunk működni. Segítenél nekünk?